

การอภิปรายผลของการวิจัย

อภิปรายแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อความจากหนังสือ วารสาร บทความ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาออกจากรายชื่อที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัยและผู้ที่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าวอีกด้วย จำนวนข้อในแบบสอบถามทั้งหมดมี ๒๐ ข้อ ซึ่งไม่มากเกินไปสำหรับครูส่วนเนื้อเรื่องของแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็นเรื่องต่าง ๆ รวม ๗ เรื่องด้วยกัน ดังกล่าวไว้แล้วในบทที่ ๑ วิธีการตอบแบบสอบถามก็ทำได้ง่ายและสะดวกเพราะมีการแนะนำในการเขียนคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว การเขียนคำตอบยังเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นได้ถึง ๕ คำตอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นโดยเสรี จากการสังเกตการตอบแบบสอบถามของครูนั้นแสดงว่าครูมีความเข้าใจในข้อความของแบบสอบถามเป็นอย่างดี

การอภิปรายผลของการวิจัย

๑. ความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นประถมศึกษาที่มีต่อการสอนเพศศึกษา

๑.๑ ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศโดยส่วนรวม

จากตารางที่ ๒ ปรากฏว่าผลที่น่าสนใจอยู่หลายอย่างคือ ในจำนวนข้อความในแบบสอบถามมีทั้งหมด ๒๐ ข้อ มีข้อความที่ครูมีความคิดเห็นสนับสนุนโดยเห็นด้วยมากที่สุด อัตราร้อยละ ๘๓.๘๘ และเห็นด้วย ตั้งแต่อัตราร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป มีจำนวน ๑๘ ข้อ ซึ่งเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

(๑) ครูควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ต่าง ๆ" ครูเห็นด้วยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๘๓.๘๘

(๒) "โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนทั้งชายหญิง มีโอกาสเรียนและเล่น
ร่วมกันโดยไม่มีการแยกเพศ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๘๘.๓๓

(๓) "สถาบันการฝึกหัดครูต่าง ๆ ควรจะเริ่มจัดสอนวิชาการสอน
เพศศึกษาเข้าไปในหลักสูตรการศึกษาได้แล้ว" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๘๖.๖๘

(๔) "ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ควรจัดห้องน้ำห้องส้วมให้นักเรียน
ชาย-หญิงใช้แยกกัน" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๘๗.๖๗

(๕) "ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาเพื่อให้
คำแนะนำปรึกษาในปัญหาทางเพศของนักเรียน" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๘๖.๘๘

(๖) "ในการจัดหลักสูตรเพศศึกษานั้น ควรจัดให้มีเนื้อหาทางสังคม
หรือศีลธรรมและวัฒนธรรมใหม่มากพอ ๆ กับทางกายวิภาค สรีรวิทยาและอนามัยทางเพศ"
ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๘๓.๓๓

(๗) "ในชั้นประถมต้น ครูอาจจะสอนเพศศึกษาโดยการเปรียบเทียบ
กับการแพร่พันธุ์ของพืชและสัตว์ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศดีขึ้น" ครูเห็นควยคิดเป็น
อัตราร้อยละ ๗๕.๘๒

(๘) "ควรมีกองคำถามให้นักเรียนเขียนคำถามมาใส่ไว้และครูนำคำถาม
เหล่านั้นมาตอบในชั้นเรียน" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๕.๓๖

(๙) "ในปัจจุบัณมีความารถหรืออุปกรณ์อะไร ไม่ใครมีเวลาพอที่จะให้
ความรู้เรื่องเพศแก่บุครรภิกษของคณ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๘.๐๕

(๑๐) "การติคคตมผลและการประเมินผลมีความสำคัญต่อการสอนเพศศึกษา
เป็นอย่างยิ่ง" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๖.๘๒

(๑๑) "แพทย์หรือพยาบาลยอมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู" ครูเห็นควย
คิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๖.๗๘

(๑๒) "บุคคภิกษภคคคของครุมีความสำคัญต่อการสอนเพศศึกษา เป็น
อย่างยิ่ง" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๕.๗๐

(๑๓) "ครุควรรู้ศัพทท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสมแก่เด็กและไม่
ควรรู้ศัพทท์ภาษาอังกฤษ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๕.๘๘

(๑๔) "การแนะแนวในโรงเรียนควรจะรวมถึงปัญหาทางด้านเพศศึกษา
เขาไวควย" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๔.๖๕

(๑๕) "สังคมหรือชุมชนและโรงเรียนควรช่วยกันริเริ่มวางแผนจัดการ
สอนเพศศึกษาได้แล้ว" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๓.๒๔

(๑๖) "เมื่อเด็กถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น หนูเกิดมาจากไหน
เป็นคน ครูควรตอบให้ตรงคำถามที่สุด" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๑.๕๖

(๑๗) "เพศศึกษาเป็นการศึกษาที่เน้นหนักถึงเรื่องกายวิภาค สรีรวิทยาและ
อนามัยทางเพศ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๐.๕๘

(๑๘) "สมาคมผู้ปกครองและครู (ถ้ามี) ควรจะใ้ริเริ่มการจัดวางแผน
การสอนเพศศึกษาควย" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๐.๑๘

สำหรับความคิดเห็นของครูที่เห็นควยคิดแต่ร้อยละ ๗๐.๐๐ ลงมาจนถึง ๕๐.๐๐
ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๖ ข้อ จากขอความในแบบสอบถาม ๖๐ ข้อ ซึ่งเรียงตามลำดับ
ดังต่อไปนี้

(๑) "ครูไม่ควรชี้ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย ซึ่งเป็นอวัยวะเพศของครู
หรือนักเรียน เพื่อไขประกอบการสอน" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๕.๒๗

(๒) "ในโรงเรียนสหศึกษานักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู
เรื่องเพศศึกษามากกว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะชายหรือหญิง" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ
๖๔.๒๒

(๓) "ผู้ที่สอนเพศศึกษาในชั้นประถมศึกษาทั้งก่อนต้นและปลาย ควรจะ
เป็นพยาบาลประจำโรงเรียน เพราะมีความรู้ด้านนี้เป็นอย่างดี" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร
ร้อยละ ๖๔.๐๘

(๔) "การเรียนเพศศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีบุคลิกภาพและความ
เจริญเติบโตที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข"
ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๕.๗๔

(๕) "การพาเด็กไปศึกษานอกสถานที่ เช่น สวนสัตว์ เป็นต้นจะช่วยให้
เด็กเข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๓.๑๓

(๖) "การสอนเพศศึกษานั้นจักขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็กไม่ใช่จักขึ้นเพื่อทำลายเด็ก" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๓.๑๓

(๗) "ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์และภาพยนตร์มีแนวโน้มที่ทำให้ประชาชนเห็นว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโหลและน่ารังเกียจ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๒.๗๔

(๘) "ครูที่มีบุตรแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ยังไม่มีบุตร" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๒.๐๔

(๙) "ครูที่สมรสหรือแต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูโสด" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๑.๕๗

(๑๐) "การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศของตัวเองและต่อเพศตรงกันข้ามควย" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๘.๘๒

(๑๑) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๕ เป็นต้นไป" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๗.๔๑

(๑๒) "ครูควรแนะนำนักเรียนให้หาความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และวารสารต่าง ๆ เพราะจะได้ความรู้เพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๖.๕๐

(๑๓) "ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนเพศศึกษาควรจะเป็นครูสุขศึกษา" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๒.๖๑

(๑๔) "เรื่องเพศเป็นความรู้ทั่วไป ซึ่งนักเรียนควรจะได้เรียนรู้อย่างเปิดเผย" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๒.๖๑

(๑๕) "ในการสอนเพศศึกษาที่ควรจักให้ครูชายสอนนักเรียนชายและครูหญิงสอนนักเรียนหญิง" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๐.๕๔

(๑๖) "ความมุ่งหมายส่วนหนึ่งในการสอนเพศศึกษาก็เพื่อจะเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามีและภรรยาที่ดีในอนาคต" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๐.๒๓

สำหรับความคิดเห็นของครูที่เห็นควายน้อย ค่ากว่าร้อยละ ๕๐.๐๐ ลงมาจนถึงร้อยละ ๓๕.๐๐ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๒ ขอบจากข้อความในแบบสอบถาม ๒๐ ข้อ ซึ่งเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

(๑) "หากโรงเรียนได้เชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศเป็นครั้งแรกแล้วก็ไม่จำเป็นต้องจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ

๔๕.๓๑

(๒) "เนื้อหาในการสอนเพศศึกษาควร เน้นหนักในเรื่องกายวิภาค สรีรวิทยาและอนามัยของระบบสืบพันธุ์ให้มาก ๆ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๕.๘๓

(๓) "การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูผู้สอนลำบากใจเพราะขัดต่อธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๓.๕๘

(๔) "ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนเพศศึกษาควรจะเป็นครู สุขศึกษา" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๓.๑๒

(๕) "โดยทั่วไปโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ย่อมมีโอกาสที่จะสอนเพศศึกษา ได้ดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๒.๒๕

(๖) "ในการสอนเพศศึกษาครูผู้สอนควรจัดให้นักเรียนชายหญิงได้เรียน ร่วมกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ๗" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๒.๐๖

(๗) "โรงเรียนเป็นที่สอนเพศศึกษาได้ดีกว่าที่บ้าน เพราะมีครูที่มีความรู้ทางด้านนี้โดยเฉพาะ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๑.๔๘

(๘) "ควรจัดแยกสอนเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๑.๓๓

(๙) "ควรจัดสอนเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษาเพียงวิชาเดียวก็พอ" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๐.๖๕

(๑๐) "ครูที่มีอายุมากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีอายุน้อย" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๓๙.๖๓

(๑๑) "ลัทธิและศาสนาต่าง ๆ ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญมากในการสอนเพศศึกษา" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๓๗.๕๔

(๑๒) "การให้นักเรียนได้เรียนรู้เพศศึกษา เป็นทางทำให้นักเรียนอยากทดลอง ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการ "ชิงสุกก่อนหาม" ครูเห็นควยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๓๖.๐๓

ความคิดของครูที่ไม่แน่ใจ ซึ่งอัตราร้อยละของความไม่แน่ใจมากที่สุดคือ ๗๗.๓๒ และอัตราร้อยละของความไม่แน่ใจต่ำที่สุด คือ ๓๖.๑๕ สำหรับความไม่แน่ใจตั้งแต่อัตราร้อยละ ๕๐.๐๐ ขึ้นไป มีจำนวน ๕ ข้อ จากข้อความในแบบสอบถามทั้งหมด ๒๐ ข้อ ดังนี้คือ

(๑) "ถ้าโรงเรียนของท่านจัดการสอนเพศศึกษาขึ้นจะทำให้ประชาชนนิยมส่งบุตรหลานเขาเรียนในโรงเรียนของท่านเพิ่มมากขึ้น" ครูไม่แน่ใจคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๗.๓๒

(๒) "ถ้าหากโรงเรียนได้จัดสอนเพศศึกษาขึ้น ท่านคิดว่าผู้ปกครองจะเห็นควย" ครูไม่แน่ใจคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๗.๕๒

(๓) "บ้านเป็นที่สอนเพศศึกษาได้ดีกว่าทางโรงเรียน เพราะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กมาก" ครูไม่แน่ใจคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๖.๐๕

(๔) "ครูประถมศึกษาทุกคนมีความสามารถที่จะสอนเพศศึกษาให้แก่ นักเรียนได้" ครูไม่แน่ใจคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๓.๕๔

(๕) "การจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนอาจจะเป็นการเพิ่มปัญหาเรื่องเพศให้มากยิ่งขึ้น" ครูไม่แน่ใจคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๓๖.๑๕

นอกจากนี้แล้วครูมีความคิดเห็นในทางที่ไม่เห็นควยกับข้อความในแบบสอบถามมากที่สุดคิดเป็นอัตราร้อยละ ๗๑.๘๘ และไม่เห็นควยตั้งแต่อัตราร้อยละ ๕๐.๐๐ ขึ้นไป มี ๕ ข้อ จากข้อความในแบบทดสอบ ๒๐ ข้อ ดังต่อไปนี้คือ

(๑) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เป็นต้นไป" ครูไม่เห็นควยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๗๑.๘๘

(๒) "ในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ควรจัดห้องนำห้องส้วมให้นักเรียนชายหญิงใช้ร่วมกัน" ครูไม่เห็นควยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๕๕.๕๖

(๓) "เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูควรสอนแก่นักเรียนที่มีปัญหาค่านเพศเท่านั้น" ครูไม่เห็นควยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๕๕.๕๔

(๔) "การสอนเพศศึกษา ควรสอนเป็นรายบุคคลจะได้ผลดีกว่าการสอน
ทั้งชั้น" ครูไม่เห็นควยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๕๑.๓๕

(๕) "ควรมีหนังสือแบบเรียนของเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ๑ ถึง ๗"
ครูไม่เห็นควยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๕๐.๒๔

(๖) "ควรจัดสอนเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในทุกวิชาในหลักสูตรรวม
ทั้งกิจกรรมนอกหลักสูตรด้วย" ครูไม่เห็นควยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๔๖.๐๕

(๗) "การเริ่มต้นสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กเสียตั้งแต่เล็ก ๆ จะดีกว่าการ
เริ่มต้นสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กเมื่อตอนโตแล้ว" ครูไม่เห็นควยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ
๔๕.๑๕

(๘) "ในปัจจุบันสมควรอย่างยิ่งที่จะนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน
ชั้นประถมศึกษาได้แล้ว" ครูไม่เห็นควยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๔๓.๑๓

(๙) "ครูควรเอาปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนทั่วไป มาเล่าในชั้นเพื่อ
เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนคนอื่น ๆ" ครูไม่เห็นควยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๔๒.๗๓

๑.๒ ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศในเรื่องความหมายและความสำคัญของ
เพศศึกษา

จากตารางที่ ๗ ปรากฏว่าครูเห็นควยกับข้อความในแบบสอบถาม ๗ ข้อ และ
ไม่เห็นควยกับข้อความในแบบสอบถาม ๒ ข้อ จากข้อความในแบบสอบถามทั้งหมด ๙ ข้อ
ตามเกณฑ์การร้อยละของความคิดเห็นที่ตั้งไว้ในบทที่ ๓ ข้อที่เห็นควยคือ ข้อ ๑ - ๗ และ
ข้อที่ไม่เห็นควยคือข้อ ๘ - ๙ ดังนี้

(๑) "เพศศึกษาเป็นการศึกษาที่เน้นหนักถึงเรื่องกายวิภาค สรีรวิทยา
และอนามัยทางเพศ" ข้อความในข้อนี้เป็นข้อความที่ไม่ใคร่ถูกต้องตามหลักการสอนเพศศึกษา
เพราะการสอนเพศศึกษานั้นจะต้องเน้นด้านอื่น ๆ อีกหลายด้าน การที่ครูมีความเห็นควย
เช่นนี้แสดงให้เห็นว่าครูไม่ใคร่เข้าใจในเรื่องความหมายของเพศศึกษาอย่างแท้จริง ดังนั้น
จึงควรพยายามเผยแพร่ให้ครูเข้าใจความหมายของเพศศึกษาให้มากกว่านี้ เช่น การเขียน
บทความเกี่ยวกับเพศศึกษาลงตามวารสารต่าง ๆ ที่ครูมักจะได้รับอ่านอยู่แล้วก็จะช่วยให้
ครูทราบความหมายของเพศศึกษาได้เป็นอย่างดี

(๒) "การเรียนเพศศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีบุคลิกภาพและความเจริญเติบโตที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข" แสดงให้เห็นว่าครูมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเพศศึกษาเป็นอย่างดี

(๓) "การสอนเพศศึกษาจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็ก ไม่ใช่จัดขึ้นเพื่อทำลายเด็ก" แสดงให้เห็นว่าครูมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของเพศศึกษาคือพอ

(๔) "การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศของตัวเอง และต่อเพศตรงกันข้ามด้วย" แสดงให้เห็นว่าครูมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของเพศศึกษาและประโยชน์ที่จะได้รับจากการสอนเพศศึกษา

(๕) "เรื่องเพศเป็นความรู้ทั่วไปซึ่งนักเรียนควรจะได้เรียนรู้อย่างเปิดเผย" แสดงให้เห็นว่าครูมีความสนใจและเข้าใจในลักษณะของการสอนเพศศึกษาได้ดี

(๖) "ความมุ่งหมายส่วนหนึ่งในการสอนเพศศึกษาก็คือเพื่อจะเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามีและภรรยาที่ดีในอนาคต" แสดงให้เห็นว่าครูเข้าใจความมุ่งหมายของเพศศึกษาเป็นอย่างดี

(๗) "การให้นักเรียนได้เรียนรู้เพศศึกษาเป็นทางทำให้นักเรียนอยากทดลอง ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการชิงสุกก่อนห่าม" แสดงให้เห็นว่าครูเข้าใจว่าเมื่อสอนเพศศึกษาแก่เด็กแล้ว ความธรรมชาติของเด็กอยากทำการทดลองก็จะทำให้เกิดการได้เสียกันขึ้นจะทำให้เด็กเสียคนก็ได้ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าครูยังไม่เข้าใจความหมายของเพศศึกษาอย่างลึกซึ้งอีกด้วย

(๘) "เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูควรสอนแก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านเพศเท่านั้น" ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าครูเข้าใจความสำคัญของเพศศึกษาว่าควรสอนให้แก่นักเรียนทุก ๆ คนโดยไม่สอนเฉพาะเด็กที่มีปัญหาด้านเพศเท่านั้น

(๙) "ในปัจจุบันสมควรอย่างยิ่งที่จะนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาได้แล้ว" ข้อนี้แสดงให้เห็นว่า ครูไม่เข้าใจความหมายและความสำคัญของเพศศึกษาสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่จะจัดแทรกเนื้อหาเพศศึกษาเข้าไปในหลักสูตรระดับชั้นประถมศึกษา

๑.๓ ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศ ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔ ปรากฏว่า ครูเห็นด้วยกับข้อความ ๔ ข้อ และไม่แน่ใจกับข้อความ ๑ ข้อ ข้อที่เห็นด้วยคือ ข้อ ๑ - ๔ และข้อที่ไม่แน่ใจคือข้อ ๕ ดังนี้

(๑) "แพทย์หรือพยาบาลย่อมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู" แสดงให้เห็นว่าครูไม่เข้าใจว่าควรจะสอนเพศศึกษาไปแนวใดและไม่ทราบขอบเขตของเพศศึกษา ครูอาจเข้าใจว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ซึ่งเรื่องนี้แพทย์และพยาบาลเท่านั้นจึงจะมีความรู้ดี ดังนั้นจึงคิดไปว่าแพทย์และพยาบาลควรจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู ซึ่งความคิดนี้ควรแก้ไขโดยให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา เมื่อครูมีความเข้าใจเรื่องนี้แล้วก็จะสอนเพศศึกษาแก่เด็ก ๆ ได้ดี

(๒) "บุคลิกภาพที่ดีของครูมีความสำคัญต่อการสอนเพศศึกษาเป็นอย่างยิ่ง" ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าครูเข้าใจได้ถูกต้อง เพราะครูผู้สอนควรจะมีบุคลิกลักษณะที่ดี ในเมื่อสังคมไทยมีความคิดเห็นไม่มีใครจะถูกตองเกี่ยวกับเพศศึกษา

(๓) "ผู้ที่สอนเพศศึกษาในชั้นประถมศึกษาทั้งตอนต้นและปลาย ควรจะเป็นพยาบาลประจำโรงเรียนเพราะมีความรู้ด้านนี้เป็นอย่างดี" ในโรงเรียนที่มีพยาบาลประจำอยู่ก็ควรจะให้พยาบาลช่วยสอนเพศศึกษาคง แต่ถาไม่มีพยาบาลประจำโรงเรียนครูประจำชั้นหรือครูสุขศึกษาหรือครูที่ได้รับการอบรมด้านการสอนเพศศึกษา ก็ควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษาไป ความจริงแล้วครูทุกคนควรจะมีส่วนช่วยในการสอนเพศศึกษามากกว่าที่จะไประบุว่าครูวิชาใดคนใดจะต้องสอนเท่านั้น

(๔) "ครูที่มีบุตรแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ยังไม่มีบุตร" แสดงให้เห็นว่าครูที่มีบุตรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านเพศสัมพันธ์มาแล้วดังนั้นควรจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ยังไม่มีบุตร ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วการสอนเพศศึกษาไม่ขึ้นกับการมีบุตรหรือไม่มี แต่ขึ้นกับว่าครูผู้นั้นมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเพียงพอหรือไม่ ดังนั้นโดยทั่วไปภาคครูคนใดที่มีความรู้ด้านเพศศึกษาก็ทั้งเนื้อหา และวิธีสอนก็จะสอนเรื่องนี้แก่นักเรียนได้ดี

(๕) "ครูที่สมรสหรือแต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูโสด" แสดงให้เห็นว่าครูมีความเข้าใจหรือมีทัศนคติที่ไม่ใคร่ถูกต้องต่อเพศศึกษา ทำให้ครูที่ไม่ได้แต่งงานเป็นจำนวนมากคิดไปว่าตนเองสอนเพศศึกษาไม่ได้ดีเท่ากับครูที่แต่งงานแล้ว เพราะ

การแต่งงานหรือการมีบุตรก็ตามไม่ใช่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนเพศศึกษา สิ่งที่จะแก้ไขใหม่โดยมีการเผยแพร่ความรู้แก่เด็กให้เข้าใจเรื่องเพศศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

(๖) "ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ครูสอนเพศศึกษาควรจะเป็นครูสุขศึกษา" แสดงให้เห็นว่าครูอาจเข้าใจความหมายของเพศศึกษา คือการศึกษาที่เน้นหนักในเรื่องอวัยวะสืบพันธุ์ เพราะการเรียนสุขศึกษามีการเรียนเรื่องระบบต่าง ๆ ของร่างกายรวมทั้งระบบอวัยวะสืบพันธุ์ด้วย ครูจึงเห็นควยว่าครูสอนสุขศึกษาได้สอนเรื่องนี้อยู่แล้วจึงควรสอนเพศศึกษาควย แท้ที่จริงแล้วความรู้เรื่องเพศหรือเพศศึกษานั้นย่อมประกอบไปควยความรู้หลายด้านควยกัน เรื่องอวัยวะสืบพันธุ์เป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ส่วนหนึ่งของเพศศึกษาเท่านั้น

(๗) "ในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ครูสอนเพศศึกษาควรจะเป็นครูประจำชั้น" แสดงให้เห็นว่าครูมีความเข้าใจอย่างถูกต้อง เพราะในชั้นประถมคนครูประจำชั้นมีความใกล้ชิดกับเด็กมากและต้องสอนเกือบทุกวิชาอยู่แล้ว ดังนั้นหากสอนเพศศึกษาควยก็จะไถ่ลดีมาก

(๘) "ครูที่มีอายุมากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีอายุน้อย" เมื่อพิจารณาตามความเป็นจริงแล้วอายุไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้ครูสอนได้ก็กว่ากัน แต่เนื่องจากประเพณีของไทยนับถือค่านาวุโส ดังนั้นจึงมักเข้าใจกันว่าผู้ที่มีอายุมากจะทำอะไรก็ดีกว่าผู้ที่มีอายุน้อย แต่ที่ถูกต้องแล้วครูที่มีความรู้คานเพศศึกษาอย่างดีไม่ว่าจะมีอายุมากหรือน้อยก็คานจะสอนเพศศึกษาได้ดี

(๙) "ครูชั้นประถมศึกษาทุกคนมีความสามารถที่จะสอนเพศศึกษาให้แก่นักเรียนได้" ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นถูกต้องดีแล้ว เพราะครูส่วนใหญ่ไม่เข้าใจว่าเพศศึกษาหมายถึงอะไร ดังนั้นจึงไม่แน่ใจว่าตนเองจะสอนเรื่องนี้แก่นักเรียนชั้นประถมได้หรือไม่ รวมทั้งวงการคานศึกษาของชาติก็ยังไม่ได้สนับสนุนเรื่องเพศศึกษาอย่างจริงจัง

๑.๔ ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศ ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา

จากตารางที่ ๕ ปรากฏว่าครูเห็นควยกับข้อความ ๖ ข้อ และไม่เห็นควยกับข้อความ ๓ ข้อ ข้อที่เห็นควยคือข้อ ๑ - ๖ และข้อที่ไม่เห็นควยคือข้อ ๓ - ๕ ดังนั้น

(๑) "ในการจัดหลักสูตรเพศศึกษานั้น ควรจัดใหม่เนื้อหาคานสังคม

หรือศีลธรรมและวัฒนธรรมใหม่ากพอ ๆ กับทางกายวิภาค สรีรวิทยาและอนามัยทางเพศ"
 ขอนี้ครูส่วนมากมีความคิดเห็นถูกต้องเพราะทุก ๆ เรื่องมีความสำคัญพอ ๆ กันจะขาดเรื่อง
 หนึ่งเรื่องใดเสียมิได้

(๒) "ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เป็นต้นไป"
 การที่ครูส่วนมากเห็นด้วยกับข้อนี้เพราะครูมีความคิดเห็นว่าเด็กในวัยนี้โตพอที่จะมีความรู้ความ
 เพศแล้ว

(๓) "เนื้อหาในการสอนเพศศึกษาควร เน้นหนัก เรื่องกายวิภาค สรีรวิทยา
 และอนามัยของระบบสืบพันธุ์ใหม่าก ๆ" การที่ครูเห็นว่าควรจะ เน้นหนักในเรื่องกายวิภาค
 สรีรวิทยาและอนามัยของระบบสืบพันธุ์ อาจเป็นเพราะ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวของ
 เราเอง ซึ่งควรมีความรู้และการปฏิบัติรักษาร่างกายให้ดี แต่ความจริงแล้ว เป็นความคิดเห็น
 ที่ไม่ถูกต้อง เพราะเพศศึกษาควรจะไปควยความรู้หลาย ๆ ด้านถึงโลกดาวมาแล้ว

(๔) "การสอนเพศศึกษาเป็น เรื่องที่ครูผู้สอนลำบากใจเพราะขัดต่อ
 ธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าชนบธรรมเนียมประเพณีและ
 วัฒนธรรมของไทยเรานั้นเป็นสิ่งที่ทำให้ครูลำบากใจ เพราะคนไทยเรารู้สึกว่าเพศเป็นเรื่อง
 คองห้ามและมักมีความเข้าใจไม่ใคร่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างยากที่จะ เปลี่ยนแปลงความ
 คิดเห็นได้ ถ้าสังคมไทยส่วนใหญ่เข้าใจเพศศึกษามากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ทุก ๆ คนจะเห็น
 ได้ว่าเพศศึกษาไม่ใช่เป็นเรื่องที่ขัดต่อชนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของไทยเราเลย
 แมแต่เนออย

(๕) "ควรจัดแยกสอนเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะ" การสนับสนุน
 ว่าการสอนเพศศึกษาควรแยกออกเป็นวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะก็เนื่องจากครูยังไม่เข้าใจหลักการ
 สอนเพศศึกษานั้นเอง ครออาจจะเข้าใจไปว่าเพศศึกษาควรจะเป็นวิชาหนึ่งต่างหาก จึงจะ
 สอนไคผลดี ความจริงแล้วหา เป็นเช่นนั้นไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมการศึกษาของไทย
 ขณะนี้จะไม่ยอมรับเอาเลยที่เดียว และการสอนแยกออกมาเป็นวิชาหนึ่ง ก็อาจจะไม่ไคผลดี
 ในแง่ของการแทรกเข้าไปในปัญหาของการดำรงชีวิตไคอย่างแท้จริง

(๖) "ควรจัดเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษาเพียงวิชาเดียว
 ก็พอ" ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าครูยัง เข้าใจในการสอนแบบสอดแทรกหรือสัมพันธ์วิชายังไม่ดีพอ

เพศศึกษานั้นควรจะสอนสอดแทรกหรือสัมพันธ์เข้าไปในทุก ๆ วิชาและทุก ๆ กิจกรรมเสริมหลักสูตร แต่อาจจะมากบางน้อยบางแตกต่างกันไปแล้วแต่โอกาสจะอำนวย ไม่ใช่ว่าจะมีอยู่แค่เฉพาะในวิชาสุขศึกษาเท่านั้น

(๗) "ควรจัดสอนเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในทุกวิชาในหลักสูตรรวมทั้งกิจกรรมนอกหลักสูตรด้วย" การที่ไม่เห็นด้วยในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าครูไม่ยอมรับที่จะจัดสอนเพศศึกษาโดยสอดแทรกเข้าไปในทุกวิชา เพราะครูยังไม่เข้าใจเพศศึกษาก็พอและยังไม่เข้าใจในลักษณะสหสัมพันธ์ที่ถูกต้องของการจัดสอนเพศศึกษา ดังที่ได้อธิบายมาแล้วในข้อ

(๖)

(๘) "การเริ่มต้นสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กเสียตั้งแต่เล็ก ๆ จะดีกว่าการเริ่มต้นสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กเมื่อตอนโตแล้ว" แสดงให้เห็นว่าครูไม่ค่อยเข้าใจในหลักการสอนเพศศึกษา ซึ่งควรจะเริ่มสอนเพศศึกษาดังแต่เด็กเล็ก ๆ เป็นต้นไป เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้และทัศนคติเหมือนกับการสอนวิชาอื่น ๆ เช่น สังคมศึกษาหรือวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

(๙) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาดังแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เป็นต้นไป" ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง คงอาจเข้าใจว่าเพศศึกษามีแต่เรื่องระบบการสืบพันธุ์เท่านั้น ความจริงแล้วเป็นความเข้าใจที่ไม่ใครถูกต้อง เพราะการสอนเพศศึกษาควรจะไ้เริ่มตั้งแต่ชั้นนี้แล้วและเนื้อหาวิชาซึ่งมีอยู่หลาย ๆ ด้านนั้น ควรจะไ้จัดให้เหมาะสมกับระดับของ เด็กด้วย

๑.๕ ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศ ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๑๐ ปรากฏว่าครูเห็นด้วยกับข้อความ ๒ ข้อ ไม่แน่ใจ ๒ ข้อ และไม่เห็นด้วย ๒ ข้อ ข้อที่เห็นด้วยคือข้อที่ ๑ - ๒ ข้อไม่แน่ใจคือข้อที่ ๗ - ๘ ข้อที่ไม่เห็นด้วยคือข้อที่ ๙ - ๑๐

(๑) "ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ควรจัดห้องนำห้องสวมให้นักเรียนชายหญิงใช้แยกกัน" การที่ครูสนับสนุนในความคิดเห็นข้อนี้ก็คง เพราะว่า เด็กชายหญิงระยะ

นี้โตแล้ว และต้องการทำอะไร เป็นสักส่วน ดังนั้นควรแยกห้องนำห้องส่วนตัวสำหรับนักเรียนชายหญิง เพื่อจะได้ปฏิบัติกิจในท้องถิ่นด้วยความสบายใจและ เพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

(๒) "ในการสอนเพศศึกษาที่ควรจัดให้ครูชายสอนนักเรียนชาย และครูหญิงสอนนักเรียนหญิง" แสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจผิดอยู่อาจเนื่องจากชนบทประเทศไทยที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามหรือเป็นความลับหรือเป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบการสืบพันธุ์เท่านั้น จึงทำให้คิดว่าผู้หญิงควรสอนผู้หญิงและผู้ชายควรสอนผู้ชาย ความจริงแล้วเรื่องเพศศึกษาครูชาย ครูหญิงจะสอนนักเรียนชายหญิงก็ได้ไม่ใช่ว่าอะไรเลย นอกจากบางบทเรียนเท่านั้นถ้าหากได้เพศเดียวกันสอนจะดียิ่งขึ้น

(๓) "โดยทั่วไปโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ย่อมมีโอกาสจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ" การที่ครูเห็นควยเช่นนี้ก็อาจจะ เป็นเพราะว่า ควรให้โรงเรียนสาธิตทดลองสอนเพศศึกษาก่อนเพื่อที่จะได้เห็นปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ และจะได้แนะนำแนวทางการสอนกับโรงเรียนอื่น ๆ ถัดไป รวมทั้งอาจจะเห็นว่าบรรดาโรงเรียนสาธิตทั้งหลายมีความพร้อมทั้งในด้านบุคคลากร อุปกรณ์และอาคารสถานที่ต่าง ๆ ดีกว่า ดังนั้นจึงน่าจะสอนเพศศึกษาไว้ดีกว่าควย

(๔) "ในการสอนเพศศึกษาครูสอนควรจัดให้นักเรียนชาย - หญิงได้เรียนร่วมกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ๑ ถึง ๘" ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าครูเข้าใจถูกต้องดี เพราะการให้นักเรียนชายหญิงได้เรียนร่วมกันจะทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องของเพศตรงกันข้ามได้ดี และสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ดีอีกด้วย

(๕) "โรงเรียนเป็นที่สอนเพศศึกษาได้ดีกว่าที่บ้าน เพราะมีครูที่มีความรู้ความชำนาญนี้โดยเฉพาะ" ข้อนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการที่จะเป็นผู้สอนเพศศึกษาให้แก่นักเรียนมากกว่าจะให้ผู้ปกครองเป็นผู้สอนเพศศึกษาแก่บุตรหลานของตน ทั้งนี้ครูทั้งหลายควรจะเชื่อมั่นหรือศรัทธาในวิชาชีพของตัวเอง เป็นอย่างถึนนั้นเอง

(๖) "ลัทธิและศาสนาต่าง ๆ ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญมากในการสอนเพศศึกษา" เพราะว่าคนไทยมีความเชื่อในศาสนาและลัทธิต่าง ๆ อย่างแน่วแน่ บางลัทธิไม่สนับสนุนเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ดังนั้นลัทธิและศาสนาที่อาจจะ เป็นอุปสรรคในการสอน

เพศศึกษาแก่นักเรียนโตความที่ครูส่วนใหญ่ได้เข้าใจว่าเป็นเช่นนั้น

(๗) "บ้านเป็นที่สอนเพศศึกษาได้ดีกว่าทางโรงเรียน เพราะว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กมาก" การที่ครูไม่แน่ใจว่าผู้ปกครองจะสอนเพศศึกษาได้ดีเท่าหรือดีกว่าครู ก็เพราะผู้ปกครองส่วนมากไม่รู้วิธีที่จะสอนเพศศึกษาแก่บุตรธิดาของตนเองและจากเหตุผลอื่น ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วในข้อ (๕)

(๘) "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนอาจจะ เป็นการเพิ่มปัญหา เรื่องเพศให้มากยิ่งขึ้น" ข้อนี้ครูไม่ใคร่จะแน่ใจนัก เพราะว่าถ้าครูผู้สอนไม่เข้าใจวิธีสอนเพศศึกษา เด็กได้รับความรู้ที่ผิด ๆ แลวนำไปทดลองก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหาเรื่องเพศในโรงเรียนได้ แต่ถ้าวีธีสอนเพศศึกษาที่ถูกต้องก็จะทำให้ปัญหาเรื่องเพศในโรงเรียนลดลงไปได้

(๙) "ในชั้นประถมตอนต้น ควรจัดห้องนำห้องส้วมให้นักเรียนชายหญิงใช้ร่วมกัน" การที่ครูส่วนใหญ่ยังไม่เห็นด้วยกับข้อนี้ เพราะชนประเทศไทยไม่สนับสนุนให้ชายหญิงใกล้ชิดกันยิ่งในเรื่องใช้ห้องนำห้องส้วมแล้วก็จะให้แยกกันโดยเด็ดขาดระหว่างชายหญิงทุก ๆ วัย ครูจึงไม่เห็นด้วยในข้อความนี้

(๑๐) "การสอนเพศศึกษา ควรสอนเป็นรายบุคคลจะได้ผลดีกว่าการสอนทั้งชั้น" เพราะการสอนเป็นรายบุคคลนั้น ถ้าเป็นวิชาอื่น ๆ บางวิชาผลที่ได้ก็จะดีกว่าการสอนทั้งชั้นแต่สำหรับเพศศึกษาแล้วการสอนที่จะโดยผลดีแล้วควรจะต้องสอนเป็นกลุ่มและไม่ควรแยกเพศนักเรียน เพราะการเรียนเป็นกลุ่มจะช่วยสอนในสภาพการณ์เป็นจริงได้หลายอย่าง เช่น มนุษย์สัมพันธ์ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้าม การฝึกหัดเข้าใจบุคคลอื่น มีการแลกเปลี่ยนความคิดตลอดไปถึงการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ครูส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยกับการสอนเป็นรายบุคคลว่าจะดีกว่าการสอนทั้งชั้น

๑.๖ ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศ ในเรื่องวิธีสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๑๑ ปรากฏว่าครูเห็นด้วยกับข้อความ ๕ ข้อ ครูไม่แน่ใจ ๑ ข้อ และไม่เห็นด้วย ๑ ข้อ ข้อที่ครูเห็นด้วยคือข้อ ๑ -๕ ข้อที่ครูไม่แน่ใจคือข้อ ๑๐ และข้อที่ครูไม่เห็นด้วยคือข้อ ๑๑

(๑) "โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนทั้งชายหญิงมีโอกาสเรียนและเล่นร่วมกันโดยไม่มีการแยกเพศ" การนี้ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยก็เพราะการที่นักเรียนชายหญิง

เรียนและเล่นร่วมกันย่อมจะมีโอกาสศึกษาลักษณะความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งยังช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นมิตรและเข้าใจเพศตรงข้ามได้ดียิ่งขึ้นด้วย

(๒) "ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาเพื่อให้คำแนะนำปรึกษาในปัญหาทางเพศของนักเรียน" การเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาเป็นบางโอกาสเพื่อแนะนำปัญหาทางเพศของนักเรียนเป็นสิ่งที่ดี เป็นการช่วยเหลือครูแก้ปัญหาทางเพศของนักเรียนด้วย และจะทำให้นักเรียนกล้าที่จะไปหาแพทย์เมื่อมีปัญหาทางเพศหรือป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ด้วย ครูจึงออกความคิดเห็นสนับสนุนข้อนี้กันมาก

(๓) "ในชั้นประถมศึกษาคน ครูอาจจะสอนเพศศึกษาโดยการเปรียบเทียบกับการแพร่พันธุ์ของพืชและสัตว์ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศดีขึ้น" ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าครูเข้าใจวิธีสอนเพศศึกษาโดยการเปรียบเทียบกับการแพร่พันธุ์ของพืชและสัตว์ได้ดี

(๔) "การติดตามผลและการประเมินผลมีความสำคัญต่อการสอนเพศศึกษาเป็นอย่างยิ่ง" แสดงว่าครูทั้งหลายมีความเข้าใจดีว่า การติดตามผลการสอนเป็นสิ่งที่ควรกระทำ อาจจะเพราะว่าช่วยให้ทราบโครงการสอนเพศศึกษานั้นได้ผลมากน้อยเพียงใด ควรจะนำมาเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขให้ตรงตามความสนใจและความต้องการของนักเรียนในวัยนี้ได้อย่างไร

(๕) "ครูควรใช้ศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสมแก่เด็กและไม่ควรใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ" เพราะว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องสอนกันยาก ถึงแม้ว่าครูจะทราบเนื้อหาเรื่องราวที่จะสอนก็แล้วก็ตาม ครูควรใช้ศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสมแก่เด็ก ไม่ควรใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะเด็กอาจไม่เข้าใจดีพอ และครูก็จะหาคำพูดภาษาไทยง่าย ๆ อธิบายให้เด็กฟังได้

(๖) "การแนะนำในโรงเรียนควรจะรวมถึงปัญหาทางด้านเพศศึกษาเข้าไว้ด้วย" ครูควรศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อที่จะได้ทราบปัญหาของแต่ละคนรวมทั้งปัญหาเรื่องเพศด้วย เมื่อครูจะแนะนำนักเรียนที่มีปัญหาก็จะได้แนะนำถูกต้องทำให้นักเรียนมองเห็นปัญหาของตนเองและพยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้น ๆ ด้วยตนเอง รวมทั้งปัญหาในเรื่องเพศด้วย ครูส่วนใหญ่จึงสนับสนุนข้อนี้

(๓) "เมื่อเด็กถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น หนูเกิดมาจากไหน เป็นต้น ครูควรตอบให้ตรงคำถามที่สุด" ขอนี้แสดงว่าครูเห็นความสำคัญที่จะบอกความจริงให้แก่เด็กเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อให้เด็กได้รับความรู้ที่ถูกต้องไม่ใช่จะโกหกเด็กเหมือนเมื่อสมัยก่อน เพราะในที่สุดเด็กก็จะทราบความจริงและอาจหมกศรัทธาในตัวของผู้ใหญ่ได้

(๔) "ในโรงเรียนสหศึกษานักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้อะไร เรื่องเพศดีกว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะชายหรือหญิง" เพราะว่าในโรงเรียนสหศึกษานักเรียนชายหญิงได้เรียนเล่นร่วมกันรู้จักปรับตัวให้เข้ากับเพศตรงกันข้ามได้ดี ส่วนในโรงเรียนที่มีเฉพาะชายหรือหญิงนักเรียนไม่มีโอกาสจะสังสรรค์กับเพศตรงกันข้ามและไม่รู้จักการปรับตัวเข้ากับเพศตรงกันข้ามด้วย

(๕) "หากโรงเรียนได้เชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศเป็นครั้งคราวแล้วก็ไม่จำเป็นต้องจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน" การที่วิทยากรมาบรรยายเรื่องเพศเป็นครั้งคราว นักเรียนไม่ได้รับความรู้เท่าที่ควร ดังนั้นที่ถูกต้องควรจัดสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กเรียนเสมอถึงแม้ว่าจะมีวิทยากรมาบรรยายเรื่องเพศในบางโอกาสแล้วก็ตาม ซึ่งข้อนี้แสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่ยังเข้าใจไม่ถูกต้อง

(๖) "ถ้าหากโรงเรียนได้จัดสอนเพศศึกษาขึ้น ท่านคิดว่าผู้ปกครองจะเห็นด้วย" ขอนี้ครูไม่ใคร่แน่ใจ เพราะว่าเมื่อทางโรงเรียนจัดสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนแล้วผู้ปกครองบางท่านอาจจะเห็นด้วย (ถ้ามีความรู้ด้านเพศศึกษา) แต่ผู้ปกครองส่วนมากไม่ค่อยจะเห็นด้วย

(๗) "ครูควรเอาปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนทั่วไป มาเล่าในชั้นเพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนคนอื่น ๆ" การที่ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย เพราะครูคิดว่านักเรียนที่มีปัญหาทางเพศเป็นนักเรียนในโรงเรียนของตน ดังนั้นจึงไม่สมควรนำเรื่องนั้นมาเล่าในชั้นเรียน โดยเกรงว่าจะเกิดความละอายและเสียหายขึ้นได้ ซึ่งความจริงแล้วถ้าครูเอาปัญหาทางเพศนี้มาเล่าแก่นักเรียน เพื่อว่านักเรียนคนใดประสบปัญหาแบบนี้จะได้หาทางแก้ไขได้ (ถ้าปัญหานั้นไม่นำมาซึ่งความเสียหายของนักเรียนผู้เป็นเจ้าของปัญหา)

๑.๗ ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศในเรื่องอุปกรณ์การสอน

จากตารางที่ ๑๒ ได้แสดงไว้ปรากฏว่า ครูเห็นควยกับข้อความ ๕ ข้อ และครูไม่เห็นควยกับข้อความ ๑ ข้อ ข้อที่เห็นควยคือข้อ ๑ - ๕ ข้อที่ไม่เห็นควยคือข้อ ๖ ดังนี้

(๑) "ครูควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ต่าง ๆ" แสดงให้เห็นว่า ครูเข้าใจวิธีสอนเพศศึกษาโดยการให้นักเรียนได้ศึกษาจากของจริงโดยสังเกตจากสัตว์และพืช

(๒) "ควรมีกล่องคำถามให้นักเรียนเขียนคำถามใส่ไว้และครูนำคำถามเหล่านั้นมาตอบในชั้นเรียน" กล่องคำถามนับว่าเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยครูได้เป็นอย่างดี โดยที่ให้นักเรียนเขียนในขณะกระชายแล้วใส่ลงในกล่องที่จัดไว้ คำถามที่นักเรียนไม่จำเป็นต้องใส่ชื่อควย เมื่อครูนำคำถามมาตอบก็ควรตอบตรงไปตรงมา ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา

(๓) "ครูไม่ควรชี้ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย ซึ่งเป็นอวัยวะเพศของครูหรือนักเรียนเพื่อประกอบการสอน" ชนิดของอุปกรณ์ที่นำมาใช้ควรเป็นชนิดเดียวกันกับอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการสอนวิชาอื่น ๆ ซึ่งครูสามารถเลือกได้หลายอย่างตามความเหมาะสมกับบทเรียนนั้น ๆ แต่ไม่ควรชี้ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายประกอบการสอน เพราะเป็นการไม่เหมาะสม

(๔) "การพาเด็กไปศึกษานอกสถานที่ เช่น สวนสัตว์ เป็นต้นจะช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น การไปศึกษานอกสถานที่ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ น่าสนใจและจะทำให้เด็กเข้าใจเรื่องเพศศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

(๕) "ครูควรแนะนำนักเรียนให้หาความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่าง ๆ เพราะจะได้ความรู้เพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น" การที่ครูเห็นควยกับข้อนี้เพราะอาจเห็นว่าความรู้นั้นอาจหาได้จากหลายแหล่ง โดยเฉพาะสื่อมวลชนต่าง ๆ แต่สิ่งสำคัญนั้นย่อมขึ้นอยู่กับคำแนะนำสั่งสอนของครูในการเลือกหาความรู้เพิ่มเติมเหล่านั้นควย ที่ทัศนคติคือเรื่องเพศก็เป็นอีกเรื่องที่สำคัญมากในเรื่องนี้

(๖) "ควรมีหนังสือแบบเรียนของเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๑ ถึง ๗" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูถือเรื่องเพศเป็นเรื่องลับ ดังนั้นจึงไม่ควรมีแบบเรียน แต่

ควรมีคู่มือการสอนเพศศึกษาเฉพาะของครูเท่านั้น ตามความจริงแล้ว หนังสือแบบเรียน
เพศศึกษานี้ อาจจะเป็นสิ่งที่จัดทำโดยยากแต่ถ้ามีผู้จัดทำขึ้นได้ก็จะมีประโยชน์แก่นักเรียนและ
ช่วยการสอนของครูให้ได้น่าสนใจยิ่งขึ้น

๑.๘ ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศในเรื่องความร่วมมือของชุมชน

จากตารางที่ ๑๓ ได้แสดงไว้ปรากฏว่า ครูเห็นด้วยกับข้อความ ๕ ข้อ และไม่
แน่ใจกับข้อความ ๑ ข้อ ข้อที่เห็นด้วยคือข้อ ๑ - ๕ ข้อที่ไม่แน่ใจคือข้อ ๖ ดังนี้

(๑) "สถาบันการฝึกหัดครูต่าง ๆ ควรจะเริ่มจัดสอนวิชาการสอน
เพศศึกษาเข้าไปในหลักสูตรการศึกษาได้แล้ว" ครูจำนวนมากอยากให้มีการจัดอบรมวิธีสอน
เพศศึกษา เพื่อที่จะได้มีความรู้มาสอนเด็กได้ ในต่างประเทศมีสถาบันฝึกหัดครูที่ได้เริ่ม
จัดสอนวิธีสอนเพศศึกษาแล้ว แต่ในเสียภายในเมืองไทยยังไม่มีผู้ริเริ่มจัดสอนวิธีสอนเพศ
ศึกษาขึ้นในสถาบันฝึกหัดครู ทั้ง ๆ ที่บุคคลที่สำคัญก็คือครู ซึ่งควรจะได้มีความรู้เรื่อง เพศศึกษา
ก่อนที่จะไปสอนผู้อื่น

(๒) "ในปัจจุบันบิคามารคาหรือผู้ปกครอง ไม่ใคร่มีเวลาพอที่จะให้
ความรู้เรื่อง เพศแก่บุตรธิดาของตน" ครูมีความคิดเห็นดังนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า บิคามารคา
หรือผู้ปกครองสมัยนี้ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเป็นส่วนใหญ่ วันหนึ่ง ๆ ก็ไม่ค่อยจะมีโอกาส
พบกับลูกหลาน เวลาพบปะกันเรื่องที่จะพูดคุยก็มีมากมาย การที่จะมีเวลามาพูดคุยเกี่ยวกับ
เรื่องเพศก็น้อย ดังนั้น ปัญหาในปัจจุบันก็คือการที่มารคาออกไปทำงานนอกบ้าน ซึ่งจะมี
ผลเสียต่อการอบรมเด็กมาก

(๓) "สังคมหรือชุมชนและโรงเรียนควรช่วยกันริเริ่มวางแผนจัด
การสอนเพศศึกษาได้แล้ว" เพราะว่าการประชุมกับโรงเรียนได้วางแผนร่วมกันในการจัดสอน
เพศศึกษา จะทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนและครูได้เห็นความสำคัญของเพศศึกษา จะได้
ร่วมกันอบรมสั่งสอนแก่บุตรของตน หรือแก่ลูกศิษย์ และนักเรียนก็จะเห็นความสำคัญของ
เพศศึกษาด้วย ครูจึงสนับสนุนข้อนี้

(๔) "สมาคมผู้ปกครองและครู (ถ้ามี) ควรจะได้ริเริ่มการวางแผน
การสอนเพศศึกษาคด้วย" สำหรับโรงเรียนที่มีสมาคมผู้ปกครองและครูก็ควรร่วมมือกันจัด

โครงการสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน เพราะนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของบ้าน โรงเรียน และชุมชนหรือสังคม ดังนั้นทุกฝ่ายควรมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันซึ่งข้อนี้ครูส่วนใหญ่เห็นด้วย

(๕) "ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์และภาพยนตร์มีแนวโน้มที่ทำให้ประชาชนเห็นว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโหลและน่ารังเกียจ" การที่ครูเห็นด้วยกับข้อนี้ก็เพราะว่ายังมีสภาพการกีดกันเช่นนี้อยู่บ้าง ที่จริงนั้นควรจะช่วยกันพยายามแก้ไขเพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกที่ดีและซัดสิ่งที่ไม่ถูกต้องทิ้งไป เช่น หนังสือพิมพ์ ควรพยายามกล่าวถึงเพศศึกษาในแง่ดีหรือการพหุภาพยนต์ ควรใช้ถ้อยคำที่สุภาพไม่หยาบโหล รวมทั้งการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษาไปในทางที่ถูกต้อง และเหมาะสมตามหลักวิชาด้วย

(๖) "ถ้าโรงเรียนของท่านจัดการสอนเพศศึกษาขึ้นจะทำให้ประชาชนนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนของท่านเพิ่มมากขึ้น ข้อนี้ครูไม่ใคร่แน่ใจนัก ทั้งนี้เพราะว่าสังคมไทยยังไม่ยอมรับในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเปิดเผย ดังนั้นผู้ปกครองของนักเรียนอาจจะไม่เห็นด้วยกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เมื่อโรงเรียนได้จัดการสอนเพศศึกษาให้แก่ นักเรียน ผู้ปกครองอาจจะไม่ส่งบุตรหลานของตนมาเข้าเรียนในโรงเรียนนั้น ฉะนั้นครูส่วนใหญ่จึงไม่แน่ใจในข้อความนี้"

๒. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงโดยส่วนรวมเปรียบเทียบกันในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

(๑) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิง ในเรื่องความหมายและความสำคัญของเพศศึกษา

จากตารางที่ ๒๘ ครูชายกับครูหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑ ข้อ โดยที่ครูหญิงมีความคิดเห็นเชิงเห็นด้วยมากกว่าครูชาย ดังต่อไปนี้คือ

"การให้นักเรียนได้เรียนรู้เพศศึกษา เป็นทางทำให้นักเรียนอยากทดลองจะมีผลทำให้เกิดการชิงสุกก่อนห่าม"

"การที่ครูหญิงไม่แน่ใจ ข้อความนี้มากกว่าครูชาย อาจเนื่องมาจากประเทศไทยถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่ควรเปิดเผยและครูหญิงได้รับการอบรมให้สงบเสงี่ยมเรียบร้อย การพูดจาเกี่ยวกับเรื่องเพศอาจเปิดเผยเพศชายไม่ได้ และอาจจะ เป็นเพราะเหตุนี้ทำให้ครูหญิงมีความเข้าใจความหมายของความรู้เรื่องเพศผิดแผกแตกต่างไปจากครูชาย

(๒) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิง ในเรื่อง
ผู้สอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๒๕ ครูชายกับครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ดังนั้นในเรื่องผู้สอนเพศศึกษาครูชายกับครูหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้
อาจจะเป็นเพราะ เคยสอนเพศศึกษามากด้วยกันทั้งคู่ จึงเห็นว่าทั้งเพศชายและ เพศหญิงก็สอน
เพศศึกษาได้

(๓) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิง ในเรื่อง
หลักสูตรเพศศึกษา

จากตารางที่ ๓๐ ครูชายกับครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ทั้งนี้ครูทั้งสองเพศอาจจะเห็นด้วยกับข้อความทุก ๆ ข้อ ในเรื่องนี้คล้ายคลึงกัน
อาจจะเนื่องจากว่าครูทั้งสอง เพศยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเพศศึกษามากนัก จึงทำให้
ครูทั้งสองเพศมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่องนี้

(๔) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิง ในเรื่องการ
จัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๓๑ ครูชายกับครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ทั้งนี้อาจจะเป็นด้วยเหตุว่าในโรงเรียนครูสอนอยู่ ยังไม่เคยมีการจัดการสอน
เพศศึกษาอย่างเป็นกิจลักษณะมาก่อน จึงทำให้ครูทั้งสอง เพศมีความคิดเห็นคล้ายคลึงตามข้อความ
ในแบบสอบถามเหมือนกันทั้งสอง เพศ

(๕) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิง ในเรื่องวิธี
สอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๓๒ ครูชายกับครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ดังนั้นคือ

(๑) "ครูควรเอาปัญหา เรื่องเพศของนักเรียนทั่วไป มาเล่าในชั้นเรียน เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนคนอื่น ๆ "

(๒) "การแนะแนวในโรงเรียนควรจะรวมถึงปัญหาทางด้านเพศศึกษา
เขาไวควาย"

ทั้ง ๒ ข้อนี้ครูชายมีความคิดเห็นมากกว่าครูหญิง ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าครูชายเป็นคนเปิดเผยมากกว่าครูหญิง จึงสนใจในการที่นักเรียนที่มีปัญหาทางเพศอยู่เสมอ ส่วนครูหญิงไม่กล้ายุ่งเกี่ยวกับการแนะนำแก้ปัญหาทางเพศแก่นักเรียนมากนัก ทั้งนี้เพราะชนบประเพณีไทยไม่สนับสนุนให้ผู้หญิงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเปิดเผยทั้ง ๆ ที่ก็ควรจะสนใจและปรารถนาจะช่วยนักเรียนในเรื่องปัญหาทางเพศเช่นเดียวกัน

(๖) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิง ในเรื่องอุปสรรค
การสอน

จากตารางที่ ๓๓ ครูชายกับครูหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
เพียง ๑ ข้อ ดังนี้คือ

"ครูไม่ควรชี้ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย ซึ่งเป็นอวัยวะเพศของครูหรือนักเรียน
เพื่อไขประกอบการสอน"

ครูหญิงเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูชาย ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าครูหญิงมีความ
ละอายที่จะพูดหรือชี้ส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะเพศประกอบการสอน ดังนั้นครูหญิงจึงเห็นด้วย
กับข้อความนี้อย่างมาก

(๗) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิง ในเรื่องความ
ร่วมมือของชุมชน

จากตารางที่ ๓๔ แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง ๑ ข้อ ดังนี้คือ

"ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์ หรือภาพยนตร์มีแนวโน้มที่ทำให้ประชาชนเห็นว่า เพศศึกษา
เป็นเรื่องหยาบ โหลนและน่ารังเกียจ"

ครูชายมีความคิดเห็นด้วยมากกว่าครูหญิง ทั้งนี้ครูชายอาจสนใจติดตามข่าวคราว
หรืออาจจะอ่านหนังสือพิมพ์หรือภาพยนตร์และมีการแสดงออกอย่างเปิดเผยมากกว่าครูหญิง
จึงทราบข้อเท็จจริงได้มากกว่าและมีความคิดไปในทำนองนั้น

จากข้อความในแบบสอบถามทั้ง ๒๖ ข้อนี้ปรากฏว่า ครูชายกับครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๕ ข้อ ซึ่งคิดเป็นอัตราร้อยละ ๘.๓๓ ของข้อความทั้งหมด ดังนั้นจึงพอกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นระหว่างครูชายกับครูหญิงนั้นคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ หรือ "เพศของครูไม่เป็นตัวประกอบสำคัญที่ทำให้ครูชายและครูหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่องการสอนเพศศึกษา" ดังนั้นข้อความที่เป็นไปตามสมมุติฐานเพียง ๕ ข้อ (ข้อ ๒, ๓๘, ๔๑, ๕๐ และ ๕๘) ในแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

๓. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีระดับความรู้ต่างกัน

ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมากับครูที่มีวุฒิ ตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป โดยเปรียบเทียบกันในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้คือ

(๑) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมากับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป ในเรื่องความหมายและความสำคัญของเพศศึกษา จากตารางที่ ๓๕ ครูที่มีวุฒิทั้ง ๒ ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง ๑ ข้อ คือ

"การให้นักเรียนได้เรียนรู้เพศศึกษา เป็นทางทำให้นักเรียนอยากทดลอง ซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดการชิงสุกก่อนหาม"

ครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมีความไม่แน่ใจกว่า ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าครูเหล่านี้มีความรู้น้อยในกานเพศศึกษาก็เป็นได้ ซึ่งมีความคิดเห็นไปในทำนองนั้นมาก

(๒) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมากับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๓๖ ครูที่มีวุฒิทั้ง ๒ ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ข้อ คือ

(๑) "ครูประถมศึกษาทุกคนมีความสามารถที่จะสอนเพศศึกษาให้นักเรียนได้"

(๒) "แพทย์หรือพยาบาลยอมสอนเพศศึกษาได้ก็ดีกว่าครู"

ในข้อ ๑) ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไปมีความเห็นด้วยมากกว่า ทั้งนี้ อาจจะเพราะว่าครูเหล่านี้มีความรู้มากและมีความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษามากกว่า ส่วนในข้อ ๒) ครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นด้วยมากกว่า ทั้งนี้ อาจจะเพราะว่าครูมีความรู้ด้านเพศศึกษาน้อยกว่าและคิดว่าแพทย์หรือพยาบาลควรจะเป็นผู้มีความรู้ด้านเพศศึกษามากกว่าครู ดังนั้นจึงควรสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู

(๓) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่า ลงมากับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา

จากตารางที่ ๓๗ ครูที่มีวุฒิทั้ง ๒ ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ข้อ คือ

๑) "ควรจัดแยกสอนเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ"

๒) "ควรจัดสอนเพศศึกษาเข้าไปในวิชาสุขศึกษาเพียงวิชาเดียวก็พอ"

ทั้ง ๒ ข้อนี้ครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่ามีความไม่แน่ใจนัก ส่วนครูที่มีวุฒิ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไปไม่แน่ใจ กับข้อความทั้ง ๒ ข้อ ทั้งนี้อาจจะเพราะว่ามีความรู้มากกว่าในค่านเพศศึกษานั้นเองจึงมีความเข้าใจได้ดีกว่า ตามหลักการแล้วการจัดสอนเพศศึกษาควรจะสอดแทรกเข้าไปในวิชา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและวิชาอื่น ๆ ควบ รวมทั้งไม่ควรแยกเพศศึกษาออกมาเป็นวิชาหนึ่งต่างหากตามที่โลกกล่าวมาแล้ว

(๔) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๓๘ ครูที่มีวุฒิทั้ง ๒ ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ ๒ ข้อ คือ

๑) "บ้านเป็นที่สอนเพศศึกษาได้ดีกว่าทางโรงเรียน เพราะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กมาก"

๒) "ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ควรจัดห้องนำห้องสวมให้นักเรียนชายหญิงใช้แยกกัน"

ในข้อที่ ๑ ครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา มีความไม่แน่ใจน้อยกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเท่าขึ้นไป ทั้งนี้ครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมาอาจจะมีความถนัดปกครองของเด็กมีความรู้เรื่องเพศศึกษาจะสอนเพศศึกษาแก่บุตรธิดาของตนได้ก็กว่าทางโรงเรียน แต่ถนัดปกครองของนักเรียนไม่มีใครมีความรู้ด้านเพศศึกษาก็อาจจะสอนเพศศึกษา ก็จะสอนเพศศึกษาแก่บุตรธิดาของตนไม่ก็ผู้ครูสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนไม่ได้

ในข้อที่ ๒) ครูที่มีวุฒิ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป มีความเห็นควมน้อยกว่า ทั้งนี้เพราะในชั้นประถมศึกษาตอนปลายนักเรียนโตแล้ว ดังนั้นควรจัดห้องนำห้องสวามีให้นักเรียนชาย -หญิง ไซแยกกัน

(๕) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป ในเรื่องวิธีสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๓๘ ครูที่มีวุฒิทั้ง ๒ ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ ๑ ข้อ คือ

"ในชั้นประถมคุณครูอาจจะสอนเพศศึกษาโดยการเปรียบเทียบกับภาพแพรวพราวของพืชและสัตว์จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศดีขึ้น"

ครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา มีความเห็นควมมากกว่า ทั้งนี้ครูอาจจะเห็นว่าการสอนแบบนี้เป็นเรื่องธรรมดาและคงจะเหมาะสมกับเด็ก ทำให้เด็กเข้าใจเรื่องเพศศึกษาได้ดี

(๖) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป ในเรื่องอุปกรณ์การสอน

จากตารางที่ ๔๐ ครูที่มีวุฒิทั้ง ๒ ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ ๑ ข้อ คือ "ครูไม่ควรชี้ส่วนหนึ่งของร่างกาย ซึ่งเป็นอวัยวะเพศของครูหรือนักเรียนเพื่อไปประกอบการสอน" ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป มีความเห็นควมมากกว่า การสอนเพศศึกษาครูควรเตรียมอุปกรณ์การสอนชนิดอื่น ๆ ไม่ควรใช้ของจริง เพราะดูแล้วน่าเกลียดซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนเห็นว่าการสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบและน่ารังเกียจ รวมทั้งอาจเป็นเรื่องสะเทือนอารมณ์ได้

(๓) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่า ลงมากับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน

จากตารางที่ ๔๑ ครูที่มีวุฒิทั้ง ๒ ประเภท มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะข้อความเหล่านั้นเป็นความจริงที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น ครูที่มีวุฒิทั้ง ๒ ประเภทจึงมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันทั้ง ๕ ข้อ ยกเว้นข้อที่ ๖ ซึ่งครูที่มีวุฒิทั้ง ๒ ประเภทมีความไม่แน่ใจเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะว่าเมื่อโรงเรียนใดจัดสอนเพศศึกษาขึ้นทางผู้ปกครองอาจจะไม่ส่งบุตรหลานของตนมาเรียนในโรงเรียนนั้นก็ได้ ทั้งนี้ผู้ปกครองส่วนมากยังไม่เข้าใจว่าเพศศึกษาคืออะไร มีขอบเขตเพียงใดและจะมีประโยชน์ต่อกุลบุตร กุลธิดาของตนจริงหรือไม่

จากข้อความในแบบสอบถามทั้ง ๖๐ ข้อนั้น ปรากฏว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมากับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๕ ข้อ ซึ่งคิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๕.๐๐ ของความคิดเห็นทั้งหมด ดังนั้นจึงพอจะกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นระหว่างครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมากับครูที่มีวุฒิ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไปนั้นคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ หรือ "วุฒิของครูไม่เป็นตัวประกอบสำคัญที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการสอนเพศศึกษา" ดังนั้นมีข้อความที่เป็นไปตามสมมุติฐานเพียง ๕ ข้อ ข้อ ๒, ๑๓, ๑๘, ๒๑, ๒๓, ๒๔, ๓๕, ๓๘ และ ๕๐ ในแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

๔. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูต่างกัน

ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปีขึ้นไปกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมา เปรียบเทียบกันในเรื่องต่างๆ มีดังนี้

(๑) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปีขึ้นไปกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมา ในเรื่องความหมายและความสำคัญของเพศศึกษา

จากตารางที่ ๕๒ ปรากฏว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าครูทั้งสองประเภทมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้อาจเพราะว่าครูเหล่านี้อยู่ในชุมชนชนเดียวกันมีชนประเภทเดียวกันจึงทำให้มีแนวความคิดคล้ายกันด้วย

(๒) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปีขึ้นไป กับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมา ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๕๓ ปรากฏว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ ๓ ข้อ คือ

- (๑) "ครูที่สมรสหรือแต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูโสด"
- (๒) "ครูที่มีอายุมากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีอายุน้อย"
- (๓) "แพทย์หรือพยาบาลยอมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู"

ทั้ง ๓ ข้อ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปี ขึ้นไปมีความเห็นด้วยมากกว่า ทั้งนี้อาจเพราะว่าครูเหล่านี้มีประสบการณ์ในการสอนมาเป็นเวลานาน จึงมีความคิดเห็นแบบเก่า ๆ ที่ถือว่าตนเองมีอาวุโสกว่าควรจะมีความคิดเห็นดีกว่าผู้น้อย ซึ่งเป็นไปตามระบบอาวุโสของสังคมไทย ที่จริงทั้ง ๓ ข้อนี้เป็นเรื่องที่ไม่มีความแน่นอน เช่น ครูที่เป็นโสดอาจจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูแต่งงานแล้ว หรือครูที่มีอายุน้อยอาจจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีอายุมากและอาจจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าแพทย์หรือพยาบาลก็เป็นได้ ทั้งนี้ขึ้นกันว่า ครูผู้นั้นมีความรู้ด้านเพศศึกษาเพียงใด และมีความสนใจที่จะสอนเพศศึกษานักเรียนหรือไม่

(๓) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปี ขึ้นไปกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา

จากตารางที่ ๕๔ ปรากฏว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ ๑ ข้อ คือ

"การสอนเพศศึกษา เป็นเรื่องที่ครูผู้สอนลำบากใจ เพราะขัดคอธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ"

ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปีขึ้นไปมีความคิดไม่แน่ใจมากกว่า ทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องจากเหตุผลที่โลกกล่าวมาแล้วคือ บรรดาครูเหล่านี้เป็นผู้สูงอายุและมีความเชื่อแบบเก่า ๆ ซึ่งตามชนบทประเทศไทยถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องลับหรือห้ามพูดกันในที่สาธารณะ

(๔) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปี ขึ้นไป กับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔๕ ปรากฏว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแสดงให้เห็นว่าครูทั้งสองประเภทมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันในเชิงไม่แน่ใจ นอกจากนี้ข้อ ๔ ซึ่งครูทั้งสองประเภทมีความเห็นด้วยอย่างสูง ซึ่งในหัวข้อนี้ครูทั้งสองประเภทก็ยังมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันโดยอาจจะเป็นเพราะต่างก็ไม่มีประสบการณ์ในการจัดและดำเนินการสอนมาเหมือน ๆ กันก็เป็นได้

(๕) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปีขึ้นไปกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมา ในเรื่องวิธีสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔๖ ปรากฏว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ ๑ ข้อ คือ

"เมื่อเด็กถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น หนูเกิดมาจากไหน เป็นต้น ครูควรตอบให้ตรงคำถามที่สุด"

ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปี ขึ้นไปมีความคิดเห็นด้วยมากกว่า เพราะครูเหล่านี้เป็นผู้มีอายุผ่านโลกมามากรู้จักวิธีสอนเพศศึกษาอยู่บ้าง เช่น เคยสอนเรื่องเพศแก่บุตรหลานของตนเอง เป็นต้น จึงเห็นว่าควรที่จะตอบเด็กให้ตรงไปตรงมาดีกว่าจะไปคอยเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น ๆ

(๖) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปี ขึ้นไป กับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมา ในเรื่องอุปกรณ์การสอน

จากตารางที่ ๔๗ ปรากฏว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อความของทุกข้อยกเว้นในข้อ ๓ ที่ครูทั้งสองประเภทไม่แน่ใจ เพราะครูอาจจะคิดว่าทำให้เด็กมีแบบ

เรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา จะทำให้เด็กมีความรู้มากขึ้นไปแล้วนำไปทดลองปฏิบัติถูก ๆ ผิด ๆ ได้ ซึ่งความจริงแล้วการมีแบบเรียนเพศศึกษาสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ๗ จะช่วยให้ครูสอนเพศศึกษาโดยลึกลับขึ้น

(๓) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปี ขึ้นไปกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมา ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน

จากตารางที่ ๔๔ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑ ขอ คือ

"ถ้าโรงเรียนของท่านจัดการสอนเพศศึกษาขึ้นจะทำให้ประชาชนนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนของท่านเพิ่มมากขึ้น"

ครูทั้งสองประเภทไม่แน่ใจในข้อความนี้โดยที่ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมามีความไม่แน่ใจมากกว่า ทั้งนี้ก็เป็นความจริงเพราะสังคมไทยยังไม่ยอมรับเรื่องการสอนเพศศึกษา ถ้าโรงเรียนใดจัดการสอนเพศศึกษาขึ้นผู้ปกครองอาจจะไม่ส่งบุตรหลานไปเรียนที่โรงเรียนนั้นก็ได้อีก

จากข้อความในแบบสอบถามทั้ง ๒๐ ข้อนั้นปรากฏว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปีขึ้นไปกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมาจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ข้อ ซึ่งคิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๐.๐๐ ของความคิดเห็นทั้งหมด ดังนั้นจึงพอจะกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๑ ปีขึ้นไปกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑๑ ปีลงมาจะคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ หรือ "ประสบการณ์ในการสอนของครูไม่เป็นตัวประกอบสำคัญที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการสอนเพศศึกษา" ดังนั้นข้อความที่เป็นไปตามสมมุติฐานเพียง ๒ ข้อ (ข้อ ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๔๗, ๒๐ ในแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย)

๕. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ กับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

(๑) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเรื่องความมุ่งหมายและความสำคัญของเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔๔ ครูเทศบาลกับครูกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ข้อ

- ๑) "เรื่องเพศเป็นความรู้ทั่วไป ซึ่งนักเรียนควรจะได้เรียนรู้แบบเปิดเผย"
- ๒) "การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศของตัวเองและต่อเพศตรงกันข้าม"
- ๓) "การสอนเพศศึกษานั้นจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็ก ไม่ใช่จัดขึ้นเพื่อทำลายเด็ก"

ปรากฏว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นคล้ายมากกว่าครูสังกัดเทศบาล ทั้งนี้ อาจแสดงได้ว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความเข้าใจในเรื่องการสอนเพศศึกษาได้ดีกว่า โดยอาจจะเนื่องจากได้มีโอกาสรับการอบรมหรือได้ศึกษาหาความรู้เรื่องเพศมากกว่า

(๒) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษาในเรื่องการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๕๐ ครูเทศบาลกับครูกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ข้อ

- ๑) "ครูที่มีอายุมากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีอายุน้อย"
- ๒) "ครูที่มีบุตรแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ยังไม่มีบุตร"

ครูสังกัดเทศบาลมีความคิดเห็นคล้ายมากกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูสังกัดเทศบาลมีความรู้ด้านการสอนเพศศึกษาไม่ค่อยถูกต้องและครูประเภทนี้มีอายุมากและมีวิถีทางครูต่ำกว่า ซึ่งอาจจะมีผลทำให้มีความเชื่อผิด ๆ เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาได้มากกว่าก็เป็นได้

(๓) ความแตกต่างกันระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษาในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา

จากตารางที่ ๕๑ ครูเทศบาลกับครูกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูไม่เข้าใจในหลักสูตรเพศศึกษาและ

ขอบข่ายของเพศศึกษา จึงควรจะมีการเผยแพร่เรื่องหลักสูตรเพศศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเมืองไทย เพื่อให้ครูจะได้มีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

(๔) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษาในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๕๒ ครูเทศบาลและครูกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑ ข้อ คือ

"ในการสอนเพศศึกษาที่ควรจัดให้ครูชายสอนนักเรียนชายและครูหญิงสอนนักเรียนหญิง"

ครูสังกัดเทศบาลมีความไม่แน่ใจมากกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา ทั้งนี้ครูทั้งสองประเภทต่างก็มีความไม่แน่ใจในข้อความนี้ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนสหศึกษา ในการสอนทวิภาคครูชายหรือครูหญิงมีสิทธิ์ที่จะสอนตามความถนัดของตนเอง แต่สำหรับเพศศึกษาเป็นเรื่องใหม่ดังนั้นจึงไม่แน่ใจว่าครูชายควรสอนนักเรียนชาย หรือครูหญิงควรสอนนักเรียนหญิง ตามความจริงแล้วสำหรับในชั้นประถมศึกษา ครูชายหรือครูหญิงที่มีความรู้ด้านเพศศึกษาก็สามารถสอนเรื่องนี้แก่นักเรียนทั้งชายและหญิงได้

(๕) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษาในเรื่องวิธีสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๕๓ ครูเทศบาลและครูกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑ ข้อคือ

"ในชั้นประถมตน ครูอาจจะสอนเพศศึกษาโดยการเปรียบเทียบกับความแพร่พันธุ์ของพืชและสัตว์ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศดีขึ้น"

ครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษาเห็นด้วยกับข้อความนี้ แต่ครูสังกัดเทศบาลมีความเห็นด้วยมากกว่า ทั้งนี้เพราะว่าเด็กระดับประถมศึกษายังเล็กอยู่การสอนเพศศึกษา โดยการเปรียบเทียบกับการแพร่พันธุ์ของพืชและสัตว์จะทำให้เข้าใจเรื่องนี้ดียิ่งขึ้น ซึ่งครูสังกัดเทศบาลอาจเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดาจึงสนับสนุนกันมาก

(๖) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษาในเรื่องอุปกรณการสอน

จากตารางที่ ๕๔ ครูเทศบาลและครูกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ข้อ คือ

- ๑) "ควรมีหนังสือแบบเรียนของเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๑ ถึง ๗"
- ๒) "ควรแนะนำนักเรียนให้หาความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่าง ๆ เพราะจะได้ความรู้เพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น"

ครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันโดยครูสังกัดเทศบาลมีความคิดไม่เห็นควมมากกว่า ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการไม่เข้าใจในเรื่องเพศศึกษาคือพอ ดังนั้นควรจะเผยแพร่ความรู้ด้านอุปกรณ การสอนเพศศึกษาลงในวารสารต่าง ๆ ที่ครูรับเป็นประจำอยู่แล้ว ซึ่งจะทำให้ครูมีความรู้ด้านนี้เพิ่มมากขึ้น

(๗) ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษาในเรื่องความร่วมมือของชุมชน

จากตารางที่ ๕๕ ครูเทศบาลและครูกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ข้อ คือ

- ๑) "ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์และภาพยนตร์มีแนวโน้มที่ทำให้ประชาชนเห็นว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโลนและน่ารังเกียจ"
- ๒) "ถ้าโรงเรียนของท่านจัดการสอนเพศศึกษาขึ้นจะทำให้ประชาชนนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนของท่านเพิ่มมากขึ้น"

ครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ครูสังกัดเทศบาลเห็นควมเห็นว่าหนังสือพิมพ์และภาพยนตร์ทำให้ประชาชนเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องหยาบโลน ทั้งนี้เพราะครูเหล่านี้อยู่ในเขตเทศบาลมีโอกาสดูภาพยนตร์และอ่านหนังสือพิมพ์อยู่เสมอทำให้มีความคิดเห็นว่าสื่อสารมวลชนเหล่านี้มีส่วนทำให้ประชาชนเข้าใจเพศศึกษาผิดจากความหมายอันแท้จริงไ้มากกว่าในเรื่องการจัดการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนแล้ว จะทำให้ผู้ปกครองจะส่งบุตรหลานมาเข้าเรียนเพิ่มมากขึ้น ครูทั้งสองสังกัดไม่แน่ใจในข้อความนี้ทั้งนี้เพราะสังคมไทยยังไม่ยอมรับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน แต่การที่ครูสังกัดเทศบาล

มีความคิดเห็นไม่แน่ใจมากกว่า ก็อาจเพราะว่าถ้าจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากมีความรู้อยู่ โดยเฉพาะในเรื่องเพศศึกษาก็อาจจะไม่ส่งบุตรธิดาของตนเข้าโรงเรียนนั้น

จากข้อความในแบบสอบถามทั้ง ๒๐ ข้อนั้นปรากฏว่า ครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑๑ ข้อ ซึ่งคิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๘.๒๗ ของความคิดเห็นทั้งหมด ดังนั้นจึงพอจะกล่าวได้ว่าความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษานั้นคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ หรือสังกัดของครูไม่เป็นตัวประกอบสำคัญที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการสอนเพศศึกษา" ดังนั้นมีข้อความที่เป็นไปตามสมมุติฐานเพียง ๑๑ ข้อ (ข้อ ๒, ๗, ๘, ๑๔; ๑๕, ๓๓, ๓๔, ๔๘, ๕๑, ๕๔, ๖๐ ในแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย)